NUFOC

4 1980

INTERNT

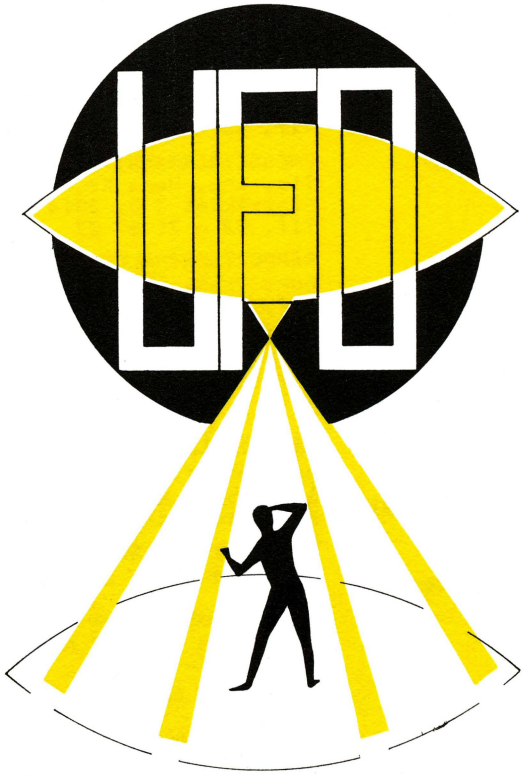

FORUM

NORSK UFO CENTER

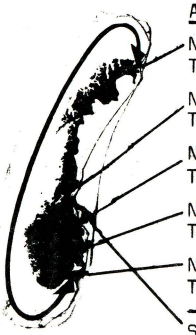

AVDELINGENE

NUFOC NORD, boks 99, 9430 Gausvik
Tlf. 082 - 72 332

NUFOC MIDT-NORGE, boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 Arendal
Tlf. 041 - 22 086

SENTRALADMINISTRASJONEN (SA), boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

FELTSEKSJON A:
Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:(Marin/Land)
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:
Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsvei 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:
Seksjonsleder Leif Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

FELTSEKSJON E:
Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:
Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 85 362

FELTSEKSJON G:
Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 77 173

FELTSEKSJON H:
Seksjonsleder
Arne Pross Thommassen
Brinken 30, Birkenlund
4800 Arendal
Tlf. 041 - 24 686 (privat)
041 - 85 292 (arbeid)

GLOBALSEKSJON/NORDIC UFO GROUPS
Gunnar Bertelsen
Boks 1, CCB, 5363 Ågotnes
Tlf. 05 - 14 50 77

PRESSETALSMANN:
Siv. ing. Hans Kr. Moe
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 71 87 27

RAPPORTSENTRALEN:
Boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

FYLKESLEDELSE MØRE OG ROMSDAL:
Boks 60, 6020 Vegsund
Tlf. 071 - 42 332

TIDSSKRIFTENE

RAPPORTNYTT
Boks 1155, 5001 Bergen
Postgirokonto: 3 07 08 10

5 nummer pr. år.
Abonnement kr. 30,- pr. år

INTERNT UFO FORUM
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 77 173

Redaktør: Eddy Hansen

Tilknytning til NUFOC oppnås ved å sende kr. 80,- (årsgebyr) til NUFOC Hovedkassen, boks 291, 4801 Arendal, postgirokonto: 3 92 82 00, tlf. 041 - 23 164. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum med 6 nummer pr. år.

Trykk: Svein Anthun/NUFOC Vest

NASA's program for utforskning av en bebodd planet

Løser dette problemet med hvorfor UFOene ikke tar kontakt?

I denne diskusjonen kan det være meget interessant å se på hvilke planer USA's offisielle romfartsorganisasjon har for utforskning av en bebodd planet. (Kilde: Otto Binder: What we really know about Flying Saucers).

1. Romsonder må bli sendt ut for å fotografere og kartlegge planeten i detalj.
2. Alle militære forsvarsanlegninger hos planetens beboere, om det finnes noen, må bli fastlagt.
3. Observasjoner må bli gjort for å kunne fastslå om sivilisasjonen på planeten er mindre eller mer utviklet enn jordens.
4. Hvis befolkningen ser ut til å være fiendligsinnet må man utvise stor forsiktighet når eventuelle landinger skal gjennomføres.
5. Landinger skal bare bli gjennomført i fjerntliggende og tyntbefolkede områder, aldri i byområder.
6. Vitenskapelige team og grupper skal så lande og samle inn jordprøver, flora og fauna, og andre interessante prøver og eksemplarer.
7. Om noen av planetens befolkning viser seg i nærheten av en landet farkost, skal man under ingen omstendigheter åpne ild mot dem
8. Et slikt landingsmannskap må forlate stedet øyeblikkelig og starte tilbakeferden til moderskipet.
9. En strikt og hard hemmeligholdelse må taes med hensyn til tilstedeværelsen av våre romskip slik at bare nattlandinger bør ansees som sikre.
10. Ingen forsøk på direkte kontakt skal bli gjort inntil videre, hvis ikke en meget tydelig og positiv, favoriserende reaksjon kan bli oppdaget fra befolkningen på planeten.
11. Tanken på å oppta kontakt med dem må øyeblikkelig oppgis, hvis hvis planetens befolkning ikke ser ut til å være istand til å akseptere tanken på besøkende fra en annen verden.
12. Alle forsiktighetsregler må bli tatt i bruk for å bringe planetens befolkning i tvil om virkeligheten av de landede romskipsekspedisjonene , som likevel må fortsette med sin konfidensielle utforskning av planeten.
13. De ovennevnte operasjoner og steg krever mange ekspedisjoner, og kan strekke seg gjennom lengre årsperioder eller tiår.

Når vi nå leser ovennevnte med motsatt fortegn, at de er oss og at vi er de, så ser vi hvor bemerkelsesverdig, ja rent forbløffende, ovennevnte program faller sammen med UFOenes utforskningsmønster, gjennom UFO-historien 1947 til idag, av vår egen planet.

Er det egentlig så merkelig hvorfor de ikke tar kontakt med oss? Vi ville jo tydeligvis gjort akkurat det samme. Kanskje ikke UFO-gåten er så merkelig når alt kommer til alt.

Gunnar Bertelsen, NUFOC VEST 18.8.80

Frankrike er det eneste land i verden som har en offisiell UFO-granskingskommisjon opprettet av regjeringen. Etter skriftlig tillatelse fra IUR (International UFO Reporter) har vi oversatt følgende artikkel, "GEPAN, France's official UFO Agency", fra IUR, volume 5, No. 1, januar 1980.

GEPAN den offisielle franske UFO-granskingskommisjon

Av J. Allen Hynek (oversatt ved Gunnar Bertelsen)

Til og med GEPAN's direktør Dr. Alain Esterle innrømmer at han ikke kjenner til hvilke omstendigheter som førte til at det ble mulig for Frankrike å bli det eneste land i verden som har et offisielt, anerkjent, profesjonelt og ikke minst viktig et velbemidlet, kapitalsterkt program for en seriøs gransking av UFO-fenomenet. Var det Frankrikes tradisjonelle intellektuelle kuriositet som gjorde det, eller helt enkelt det at de rette personer befant seg på de rette steder til rett tid? Det er i hvertfall sikkert og visst at det ikke skjedde her i USA, skjønt presidenten anmodet om det. Han spurte om NASA var villig til å forplikte seg til en slik oppgave, men NASA nektet høflig. I Frankrike opprettet CNES (Centre Nationale d'Etude Spatiales) - deres motsvarighet til NASA - en kommisjon GEPAN (Groupe d'Etudes des Phenomenes Aerospatiaux Nonidentifies) i 1977 for å utføre akkurat det NASA ikke ville i USA. De opprettet et samarbeide mellom denne nye gruppen og det nasjonale politi (Gendarmerie), militæret og forskjellige andre offisielle, regjeringsutnevnte kommisjoner og andre sivile grupper. GEPAN fikk adgang til disse gruppers utstyr og hjelpemidler og selvfølgelig fikk de også adgang til CNES egne fasiliteter.

Hvorfor den store forskjell i holdning og framgangsmåte i USA og i Frankrike? UFO-fenomenet er essensielt identisk i de to land, og på grunn av USA's større areal enn Frankrike har vi ventelig flere rapporter om UFO-iakttagelser. Likevel er det altså Frankrike som tar den vitenskapelige føring i saken, mens USA offisielt bare viser apati og forakt.

Men det er ikke bare lutter glede i Frankrike heller. GEPAN er utsatt for bakvaskelser og nedsettende omtale fra noen av de franske UFO-gruppene som frykter et nytt "Condon-kommite kompleks", en ny hvitvask. Det er så og si ingenting som indikerer dette foreløpig, og etter private samtaler med Dr. Esterle her I USA og ved den Brasilianske UFO-konferansen den 27.- 30. oktober 1979, tyder alt på en strikt vitenskapelig framgangsmåte i studiet av UFO-fenomenet.

En må ta i betraktning den store forskjellen mellom GEPAN's oppsett, og det siste amerikanske forsøk. Her er syv forskjellige arbeidsgrupper involvert, alle underalgt en øyeblikkelig og heltids ledelse av en vitenskapsmann, Dr. Alain Esterle, en ung og sprek matematiker og ingeniør. Alt arbeidet i GEPAN er under stadig bedømmelse av en vitenskapelig kommisjon som består av spesialister innen astronomi, plasmafysikk, atmosfærisk fysikk, høy-energi fysikk, meteorologi, geodesi og psykologi, GEPAN's budsjett tillater også konsulent-service i andre disipliner hvis nødvendig.

Hvordan går GEPAN fram når de etterforsker en UFO-sak? Framgangsmåten avhenger selvfølgelig av sakens natur, og av på hvilken måte de fikk kjennskap til saken. I likhet med CUFOS så får også GEPAN mange av dets originale rapporter fra politiet, det franske Gen-

darmerie. Tjenestemennene her har fått beskjed om å informere GEPAN øyeblikkelig i tilfelle av en nærkontakt-rapport, spesielt hvis det er mange vitner innblandet og/eller det finnes fysiske merker eller spor. I slike tilfeller vil "aksjonsgruppen" stå klar. Den består av en mengde etterforskningsspesialister, og er den første gruppen innen GEPAN.

Hvis disse rapporterer om fysiske spor blir en annen gruppe, "stikkprøvegruppen" sendt avsted for å finne ut om der er noen hensikt i å foreta en grundig og nøyaktig innsamling og registrering av disse fysiske bevisene. Hvis så er tilfelle, vil gruppen være ansvarlig for laboratorie-analyser, biologiske labaratorier ved påvirket vegetasjon om kjemiske labaratorier ved jordbunnsprøver, etc.

Hvis det er tale om radar-tilfeller kopler man inn "radar-alarm gruppen". Denne gruppen blir kontaktet enten direkte av "aksjonsgruppen eller fra luft-trafikkontrollørene ved den enkelte flystasjon.

Hvis UFO-tilfellet er av mindre viktighet, som"ett vitne"-tilfeller eller "fjern-iakttagelser" går rapporten gjennom de forskjellige kanaler innen Gendarmerie, og kommer så til GEPAN's kjennskap noen uker senere.

Men ved alle tilfeller, enten på et tidlig eller sent stadium i saken, blir en fjerde gruppe koplet inn, "ekspertgruppen". De analyserer, koder og klassifiserer de 100-200 rapportene som hver måne måned blir overført til GEPAN's hovedkvarter i Toulouse. Naturligvis vil flesteparten av rapportene bli klassifisert som IFOer. GEPAN anvender et firegrads klassifikasjonsskjema, basert på troverdigheten eller fortroligheten i rapporten og informasjonsmengden i den:

Type A - definitivt IFO
Type B - sannsynligvis IFO
Type C - sannsynligvis UFO
Type D - definitivt UFO

GEPAN har anvendt mitt kjente seksgraderte klassifikasjonssystem (se Hyneks klassifikasjonssystem) på temporær basis for type D-rapportene. På temporær basis inntil de kan utvikle og ta i bruk et mer omfattende klassifikasjonssystem basert på reelle karakteristikka istedenfor omstendighetene ved observasjonen. Dette var temaet ved en betydelig diskusjon under BUFORA-konferansen i august 1979 angående UFO-klassifikasjon (se eget kapittel i "UFO-80"), som jeg deltok i, i London. Det ble konkludert at mye mer arbeid er nødvendig før et mer levedyktig universielt system kan taes i bruk.

Et spørsmål som umiddelbart reiser seg angående GEPAN er om type D tilfellene har som opphav eller stimuli et virkelig fysisk fenomen eller et hallusinasjons-fenomem. En kan si om de er av opprinnelse fra "det ytre rom" eller ra "det indre rom"? GEPAN har konkludert med at stimuli for type D-rapportene er virkelig fysisk, men forblir uidentifisert. På bakgrunn av den tidligere granskingen av viktige tilfeller har de kommet til at intet kjent naturlig fenomen eller menneskeprodusert innretning kan forklare på en tilfredsstillende måte de ofte foruroligende karakteristikka av UFOene.

Videre representerer type D-rapportene litt over 20 % av alle rapportene de mottar. Det ville være uhyre vanskelig å vurdere om denne beregningen er høyere enn IUR's prosentsats, på grunn av forskjellen i rapportinnhold og/eller ulikheter i rapportbedømmelsen.

Når et individuelt UFO-tilfelle blir etterforsket går etterforskerne til åstedet, observasjonsstedet, og bedømmer detaljene og samsvaret i disse, sammen med Gendarmeriet. De utformer da et aksjonsprogram "on-location" ("på-stedet") med betingelser så nær opptil det opprinnelige som overhodet mulig (samme tidspunkt på dagen, etc.) Vitnene blir intervjuet separat og konfrontert med de rekonstruerte begivenhetene i iakttagelsen. Observasjonsvarigheten blir revurdert, og de aktuelle avstander blir målt opp på nytt. Etterforskerne tar opp vitnenes egne kommentarer på bånd uten innblanding fra deres side, og deretter forhører de dem vedrørende vesentlige detaljer som de ikke selv diskuterte eller nevnte på båndet.

Det er på dette stadium at man anvender en meget smart "simuleringsinnretning" som er blitt utviklet av en uavhengig optisk gruppe innen GEPAN. Gjennom det ene øyet i en slags "kikkertmekanisme" ser man landskapet hvor hendelsen inntraff, og gjennom det andre øyet ser man en utvalgt UFO-avbildning. Vitnet kan nå posisjonsbestemme UFO-avbildningen mot det aktuelle landskapet som bakgrunn og samtidig bevege den omkring. Dette tillater en å nøyaktig rekonstruere tilsynelatende størrelser og hastigheter, og nedtegne dette uten å måtte gå tilbake til de verbale beskrivelsene. Dette har tilført UFO-forskningen en helt ny dimensjon.

GEPAN har også utviklet et enkelt "overførsels-gitter", en innretning som man setter på en kamera-linse på samme måte som en setter på et lys-filter. Hvis lyskilden er sterk nok kan lyskildens spektrum bli fotografert. Hvis alt går bra kan en altså ha et fotografi av kilden på et bilde av filmen, og dets spektrum på det neste. Denne innretningen er blitt bestilt av Gendarmeriet i et visst antall .... enda et bevis på det franske politiets seriøse forehavende. Men på det nåværende tidspunkt har ingen medlemmer innen Gendarmerie lagt fram slike ønskede fotoer. Et brukbart spektrogram av en uidentifisert lyskilde ville bringe en et langt stykke på veien mot oppdagelsen av dets natur.

Videre har GEPAN enkle teodolitter tilgjengelige, og med dem kan de måle både horisontal- (asimut) og høydevinkel til fenomenet. Vitnet selv blir veiledet i bruken av teodolitten. Lineær størrelse kan bare bli fastslått ved hjelp av vinkelstørrelsen hvis avstanden er kjent.

Hvis alt har gått bra i undersøkelsen til dette punkt vil en profesjonell psykolog intervju vitnene for å vurdere deres personlighet og for å hjelpe til med å fastsette en pålitelig gradering av den opprinnelige rapporten. Resultatene av denne granskingen blir hele tiden, fortløpende, sammenlignet og koordinert med informasjon fra den lokale meteorologiske stasjon, flyplass og militære baser.

Hvis det blir fastslått at der er en sammenheng og en viss konsistens i rapporten - noe GEPAN forteller er tilfelle i de fleste rapporter - vil GEPAN forsøke å besvare det mest fundamentale spørsmål innen ufologien: Det som vitnet/vitnene sa hendte, hendte det virkelig på den måten de sa at det hendte? (sannsynlighetsgraden). Alle andre spørsmål og teorier - teorier om UFOenes opprinnelse, "framdriftssystem", UFOnautenes natur, hensikten med UFOenes innblanding i menneskehetens historie - blir helt meningsløs hvis ikke noe tilfredsstillende svar kan bli gitt til dette spørsmål. Personlige diskusjoner og samtaler med Dr. Esterle gjorde det fullstendig klart at han og GEPAN har dette stadig vekk i tankene.

Hvis objektiviteten av UFO-rapportene kan bli fastsatt med en høy grad av sannsynlighet, er neste spørsmål selvfølgelig om en natur-

lig forklaring kan bli funnet, eller finnes. På dette stadie i undersøkelsen vil utvilsomme feiltolkninger av stjerner, fly, ballonger, etc. bli eliminert.

Det er ikke GEPAN's hensikt å gi opp med problemet fordi om det blir fastslått i sak etter sak at en naturlig forklaring ikke er mulig innenfor våre nåværende vitenskapelige rammer. I stedet for dette akter GEPAN å gå så langt som de overhodet kan med det foreliggende og tilgjengelige utstyr, og med den nåværende kunnskap.

GEPAN er fremdeles i den første forsknings-fase av UFO-problemet, eller i de første stadier av dette, stadier som ikke eksisterer innen andre vitenskaper. En må jo ikke teste astronomer eller biologer psykologisk for å se om de overdriver eller lyver.

Ved å anerkjenne problemstillingen i en metodisk UFO-forskning, håper GEPAN på å utvikle forestillingene eller begrepene i "undersøkelsespakkene", og å utfordre andre forskningsgrupper i Frankrike eller hvor som helst i verden med "vi har dataene - hva kan dere gjøre med det?".

Et av GEPAN's langsiktige mål er å kunne inngå kontrakt med andre laboratorier og institusjoner om å studere forskjellige aspekter av UFO-fenomenet. Der er regnet med at mange Ph.D.-teser kan komme ut av dette arbeidet.

Men kritikere ser byråkratiet som en fiende for et skikkelig forsknings arbeide i GEPAN. Noen frykter at interessante tilfeller av militær karakter vil bli forelagt andre institusjoner istedenfor GEPAN, slik det skjedde i USA under "Project Blue Book"-epoken. Andre mener at en virkelig hurtig aksjon av GEPAN er umulig på grunn av mangel på god kommunikasjon mellom gruppen og Gendarmeriet. Det er noen som klager over at GEPAN's vitenskapelige konsulenter vet for lite om UFO-problemet, og derfor bare ofrer 10 % av sin tid til det. Det fryktede resultat er at denne regjeringsutnevnte kommisjon bare vil tjene et PR-behov slik som "Blue Book". Dr. Esterle i GEPAN sikter på å gjøre kort prosess med disse negative ideene.

Men Esterle er ikke glad over at noen "lekkasjer" fra en internasjonal offisiell rapport kom i hendene på noen amerikanske UFO-grupper, og en av disse ble trykt i TUR (okt./nov. -78). Denne spesielle oppsummeringen oversatte en av GEPAN's konklusjoner til å være: "Bakom hele fenomenet skjuler det seg en "flyvende maskin", hvis beskaffenhet, opphold og framdrift er bortenfor vårt kunnskapsnivå". Dr. Esterle sørget for den korrekte oversettelse og pekte på at denne oppsummeringen rett og slett framsatte det standpunkt at UFO-rapportene beskrev en slik maskin, og ikke det at GEPAN hadde kommet fram til en slik konklusjon.

GEPAN har kommet fram til en del konklusjoner, men bare vedrørende prosedyreapparatet. Den ene konklusjonen er at en må vente med tålmodighet på at en oppnår bedre kjennskap til selve fenomenet. Det er mulig at GEPAN ikke kan fatte den "fulle kompleksitet og omfang av fenomenet", og begrenser deres tilnærming til problemet ved å overse de "overnaturlige" og psykiske aspekter f.eks.

Dr. Esterle vedkjenner i likhet med CUFOS at man i det minste må begynne med de rent fysiske aspekter av fenomenet, såsom de elektromagnetiske virkninger, påvirkning av vegetasjon, dyr og mennesker og halv-permanete avtrykk og merker som blir etterlatt på bakken.

GEPAN har også kommet fram med andre prosedyre-forholdsregler: "Hvis en innrømmer den viktigheten som resultatene av en seriøs UFO-gransking kan få for den menneskelige velferd, så følger det

derav at et slikt studie må gjennomføres med stor forsiktighet og omtanke.

Offentligheten og publikum må ikke forsøke å skaffe seg hurtige svar og "åpenbaringer" om UFOene fra den utbredte, sensasjonelle, populære og kulørte presse, hvis motiver er rendyrket kommersielle. Dr. Esterle vedgår at GEPAN's strategi vil bli diktert av de stadig åpenbare resultatene av dag-til-dag forskningen på tre hovedområder: det fysiske, psykologiske/sosiologiske og psykologiske området. En må også vie de paranormale og parapsykologiske aspekter av UFO-saken oppmerksomhet ettersom materialet krever det.

Det finnes to avdelinger tilinnen GEPAN som ikke er blitt nevnt: statistikk-gruppen og arkiverings og kode-gruppen. GEPAN er klar over at dataene man har samlet inn hittil, ordentlig kodet og arkivert, utgjør et vell av informasjoner velegnet for statistisk gransking, latent informasjon som ikke skulle bli arkivert bort.

GEPAN har ennå ikke utviklet et så omfattende computer-system som CUFOS's UFOCAT, men koder de franske sakene på et slags hullkort-system. I likhet med CUFOS har GEPAN et UFO-bibliotek som er tilgjengelig for alle seriøse forskere.

Det er blitt etablert en hyggelig uformell samarbeidsavtale mellom CUFOS og GEPAN, og det er vårt håp at CUFOS, tross mangel på tilbørlige midler, kan være til assistanse for dem i deres tilnærmelser av UFO-gåten.

Vi i USA håper oppriktig på at GEPAN vil hjelpe til med at UFO-fenomenets vitenskapelige, sosiale og politiske innvirkning vil bli demonstrert over hele verden.

Noter:
CUFOS eller Center for UFO Studies, 1609 Sherman Ave. Suite 207, Evanston, Illinois 60201.
Opprettet 1. januar 1974 av Dr. J. Allen Hynek. Han var professor i astronomi ved Northwestern University hvor han i femten år var leder for astronomi-avdelingen og direktør for Dearborn Observatoriet. I over 22 år, inntil 1969, var han vitenskapelig sjefs-konsulent i UFO-spørsmålet i Det amerikanske flyvåpen. CUFOS er primært et "laboratorium" for vitenskapsmenn og teknologer som undersøker innkomne rapporter gjennom politiet i USA eller gjennom andre kanaler. Utgir det utmerkede fag-tidsskriftet innen ufologien, IUR, International UFO Reporter.

Se forøvrig andre avsnitt i boken "UFO-80", og særlig avdelingen som omhandler UFO-tidsskrifter og UFO-organisasjoner.

Artikkelen ovenfor er hentet fra boken "UFO-80" av Gunnar Bertelsen.

Det amerikanske tidsskriftet International UFO Reporter er gått inn. Bladet ble utgitt av Center for UFO Studies hvor J. Allen Hynek er leder.
Det har i det siste vært svært vanskelig for Hynek og redaktør Allan Hendry å overholde utgivelsesdatoene, og dateringene lå flere måneder etter utgivelsen.
IUR vil for framtiden utkomme som en egen seksjon i det californske tidsskriftet PROBE, som behandler populær- og fremtidsvitenskap.
Hynek og Hendry skal fortsatt redigere bladet.
International UFO Reporter startet utgivelsen november 1976.

Internt UFO Forum nr. 4 1980

Avtrykk på hyttetak

Avtrykk på hyttetak og UFO-observasjon blir knyttet sammen i den saken som NUFOC Sør arbeider med for tiden.

Det var hytteeier Fred H. Meyer som oppdaget avtrykk på hyttetaket. To konsentriske halvsirkler er blitt avtegnet i takpappen. Singelen i pappen er falmet og smeltet delvis bort slik at den sorte tjæren kommer til syne, og det kan se ut som om halvsirklene er avsatt på grunn av varmepåvirkning. Avstanden mellom dem øker fra 25 til 29 cm og ute på kanten av taket er det også små svarte hull som markerer et sentrum.

Kjemiingeniør Meyer sier: "Hadde jeg enda vært kjent som fanatisk UFO-tilhenger, så kunne det ha vært nærliggende å tro at noen hadde avsatt sirklene for å drive gjøn med meg, men dette er ikke tilfelle. Sirklene oppdaget jeg ved at det begynte å lekke gjennom taket, så de må ha kommet i løpet av våren. Den eneste forklaringen jeg har er at en UFO har forsøkt å lande på taket og at varmen fra eventuelle sirkelformede forbrenningsrør har laget halvsirklene. Avvikingen i avstanden mellom dem kan ha forekommet ved at den flyvende tallerkenen har ligget litt skrått for å kompensere for syd-vesten," Han ler og innrømmer så gjerne at ikke forklaringen høres særlig rimelig ut. (Agderposten 16/7 -80)

Hytta ligger helt ute i havgapet ca. 300 meter vest for Homborsund fyr, og det var nettopp fra dette fyret fyrvokter Kjell Roar Mæjlænder Larsen observerte en merkelig, lysende kuleformet farkost i januar. Denne kom utover mot fyret fra Grimstad-kanten, passerte syd for fyret i 100-150 meters høyde, svirret litt over holmene i vest før den satte kursen innover mot land og forsvant plutselig. Klokken var da ca. halv ett om natten.

Denne saken har fått stor dekning i Agderposten, og den 2. august har avisen helsides reportasje angående avtrykkene og observasjonen. Vi møter her NUFOCs feltforskere under arbeid på hyttetaket, og reportasjen er et eneste stort intervju med avdelingsleder Alf Thommassen. Hans Aass og Arne Pross Thomassen gir også lyd fra seg. Sistnevnte har gjort en avtale med Meyer om å skifte ut tjærepappen for å bevare avtrykket og dermed foreta undersøkelser også senere.

Roland Refstrè ved V-Agder Landbruksskole har kommet med en mulig forklaring på de merkelige avtrykkene. I et innlegg i Agderposten 21/7 skriver han: "Snøen har ligget på taket i vinter, muligens litt utforbi taket. Så har noe av snøen "brukket" og rast ut slik at halvsirkelen er dannet. Men hvordan er halvsirkelen blitt brent inn? Kan hende er vann frosset langs den halvsirkelformede kanten - det er blitt dannet en slags linse av is, og når sola skinner på denne, smeltes litt av tjæra slik at en får avtegnet kanten. Den andre halvsirkelen er dannet ved at snøen har sklidd noen cm - derfor er sirklene konsentriske. Snøen har frosset fast igjen og sola har laget en ny sirkel. Dette må ha skjedd i vår når sola var sterk. Det var jo da lekkasjen viste seg."

Alf Thommassen synes teorien høres rimelig ut. Men den største haken ved forklaringen er at det i følge Meyer aldri legger seg snø på hyttetaket på grunn av vinden. Dessuten er linjene litt for veldefinerte til at de skulle blitt laget på denne måten.

Bertelsen med ny bok

Historien om politibetjenten som ble slått bevisstløs, og bilen hans som ble knust under en UFO-opplevelse på Highway 220, Warren, Minnesota, USA, den 27.8. 1979.

Center for UFO Studies, CUFOS, som utgir tidsskriftet International UFO Reporter, har gitt UFO-FORLAGET lov til å utgi den fullstendige tekniske rapport om Val Johnsons opplevelse på norsk.

Les her den fantastiske historien og rapporten om det som ble betegnet som "den sterkeste og mest dramatiske nærkontakt som ble rapportert til CUFOS i løpet av 1979".

Les den tekniske granskingen av frontlykten som ble knust, hvordan sprekkdannelsene i frontruten oppsto, taklyset ble ødelagt, antennene brukket, panseret gjennomhullet, og om hvordan politibetjenten ble bevisstløs, hvordan øynene hans ble svidd og hvordan armbåndsuret hans og klokken i bilen ble forsinket 14 minutter!

Dette og mye, mye mer berettes det i detalj om i Gunnar Bertelsens nye bok: "Politibil knust av UFO" som vil foreligge på UFO-FORLAGET med det aller første (ca. 1. september).

Boken er trykt i A5-format, på offset og med stiv rygg. Antall sider er ca. 50, med mange illustrasjoner, og med skrift som her.

Prisen for den vil være kr. 35,-. Granskingen av hendelsen kostet CUFOS mangfoldige tusen dollars. Unn deg sjansen til å lese den fullstendige granskingsrapporten om en nesten utrolig nærkontakt av II-grad.

Allan Hendry som har etterforsket hendelsen dagen etterpå den inntraff er sjefsetterforsker ved Center for UFO Studies, Illinois, USA.

UFO-FORLAGET er et nystartet forlag med det formål å utgi seriøs UFO-litteratur på norsk, og har tidligere utgitt boken "UFO-80" av Gunnar Bertelsen. Denne kan skaffes for kr. 45,-.

"Politibil knust av UFO":
Kr. 35,- (+ omk. og porto) mot postoppkrav.
Kr. 37,- (inkl. porto og omk.) på postgirokonto 5 89 38 47.

Bestilles hos:
UFO-FORLAGET, Gunnar Bertelsen, Davanger, 5310 Hauglandshella.

UFO-LITTERATUR LISTE

En brosjyre kalt "100 UFO-Publikasjoner" kan skaffes fra UFO-FORLAGET, Davanger, 5310 Hauglandshella, mot innsendelse av kr. 12,- (fritt tilsendt) til postgirokonto 5 89 38 47. Brosjyren bringer en kort omtale av de 100 beste og mest seriøse bøker og publikasjoner om UFO som iflg. UFO-FORLAGET er å få tak i.

Første nummer av Nordic UFO Newsletter vil bli distribuert som et utvekslingsblad omkring 1. september.

Tips om feltutstyr

Da jeg skulle til å utstyre kofferten min med de ingrediens-er som er skissert i "Veiledning for feltforskere støtte jeg etter hvert på problemer. Andre har vel støtt på de samme problem-ene og løst de på sin måte. Men for at det skal bli lettere for tilkommende, og kanskje etablerte feltforskere, vil jeg her komme med noen enkle tips.

Det første og viktigste tipset jeg vil gi er: LES VEILEDNINGEN NØYE! En god etterforsker bør helst kunne den utenat. Uansett hva slags etterforskning du kommer borti, og særlig når det gjelder kontakt med observatører og vitner, gjelder det å ha et bevisst forhold til hva NUFOC ønsker å vite. Med andre ord; ha helst alt klart på forhånd så ingen tid går til spille, det er ditt beste utstyr.

Så vil jeg ta for meg listen over materiell, og komme med kommen-tarer.

1. Et rep, ca. 100 meter langt, med røde bånd påknyttet.

Hundre meter tau er tungt å bære, og koster endel. Skal det dess-uten være effektivt, bør en i tillegg sette opp skilt med adgang forbudt, etterforskning pågår, e.l. Selv har jeg istedet for tau utstyrt meg med dopapir, og fire skilt. Om man merker dopapiret med f.eks. NUFOC i tillegg, så får en håpe det vil bli respektert.

2. Et målebånd, forslagsvis 25 meter langt. Dette kan erstattes med hyssing med knuter for hver meter. Da kan det også gjøres lenger.

3. En linjal med godt synlige siffre. Denne benyttes ved fotogra-fering, for å vise avtrykkenes størrelse.
Tallene på en vanlig tommestokk kan se rotete ut, men om du på den ene siden maler med sort og hvitt hver 10 cm, så vil den også bli synligere på avstand. Om en vil gjøre seg flid, kan en jo de første 20 cm male annenhver cm sort og hvit.

4. Kniv og sag.

5. Båndspiller og bånd.

6. Kamera for farge- og sort/hvitt-opptak.

7. Hammer og spiker.

8. Skje av tre.
Her har jeg sanket sammen et knippe med de etterhvert så berømte plastbestikk-skjeene.

9. Plastposer, flasker, glassbeholdere (ikke metallokk).

Jeg vil kort notere innholdet i min koffert: En rull fryseposer, 4 stk. 0,5 liter plastbeger som tåler fra + 80 grader C til - 30 grader C, 5 stk. 1 liter melkekartonger som er brettet flate, 10 filmbeger i eggkartong, noen gamle aviser, og plastbæreposer.

I tillegg har jeg vært heldig å få tak i beger for avføringsprøver, som de bruker på sykehus. Disse er transparente, og har skje mon-tert i lokket.

For innsending av jordprøver kan en bruke godt utskylte 1/4 liter fløtehus. De nevnte melkekartonger egner seg til å blande gips i. Filmbeger er utmerket til små jordprøver og substanser/gjenstander som det ikke er så mye av. →

10. Gips, vann i plastdunk, såpe og myke kluter. OBS: Saltvann kan ikke brukes til gips.

11. Plasthansker.
Apotekene selger de beste plasthanskene, mens fargehandlerne selger de billigste.

12. Skisseblokk, notatblokk, kompass.
Her har jeg innrettet meg med en perm som også kan brukes som skriveunderlag. Den inneholder: tegneblokk, kladdeblokk, skriveblokk, blyant, tusjpenn, konvolutter /C6 og C5), etiketter, rapportskjemaer og fargestifter.

13. Kart

14. Øks

I tillegg har jeg utstyrt meg med saks, pinsett, pyrisept sårvann, bomull. kompresser og plaster.

Et godt hjelpemiddel er en notisbok, der en på forhånd har notert etter sitt eget system, den prosedyre i etterforskningen som veiledningen omhandler.

Lykke til!

Lærdal 12.8.80
Bjørn-Eigil Johansen.

Vi tror at det er mange feltforskere rundt om i landet som har egne erfaringer og gode ideer når det gjelder utstyr og feltarbeid. Glem da ikke å dele disse med andre her i Internt UFO Forum.

UFO-FORSKNING
En vitenskapelig fremgangsmåte

Av Peter A. Hill

Artikkelen fortsetter fra forrige nummer.

3. DATAANALYSER
Etter å ha innsamlet data er analysen det vesenligste. BUFORA har et føreløpig system basert på kanthullede, manuelt sorterte kort. Ettersom jeg tar vare på disse for BUFORA er jeg klar over en del svakheter i dette systemet. Dette er imidlertid uunngåelig i begynnelsen, og det er litt av et vågestykke å identifisere og eliminere de prinsippielle feil før man begynner på den elektroniske databehandling. Jeg er virkelig imot et slikt skritt før de kjente svakheter er tilfredsstillende løst.

Det nåværende kort har 161 brukbare huller (Kun enkelthullet). Og det benytter seg av et 7 4 2 1 felt for adskillige av parametrene. Hver rapport i BUFORAs besittelse er bevart på et kort. Gjennom erfaring har vi oppdaget at noen få hullede data er flertydige og utilstrekkelige. F. eks. var punktet KONTAKT (med besetningsmedlemmer) med i kortets utforming. Det er imidlertid ingen tilfredsstillende definisjon på en "kontakt". Det er heller ikke klart om den innebærer at rapportøren av begivenheten tror han har hatt en kontakt, eller om undersøkeren aksepterer dette. Det er mange rapporter som blir mottatt i god tro, men som viser seg å være misfortolkninger av de aktuelle stimuli som rapportøren mottar. Det er ikke unormalt for rapportører å si: "Jeg vet hva jeg så med mine

egne øyne". Han overser samtidig antagelsenes sammensetning, som finner sted i fortolkningene av de lysbølger som øyet mottar, mens få data behandles av den menneskelige hjerne. Analogt her er øyenvitner til en trafikkulykke. De vil ofte være uenige om detaljer. Dette er imidlertid ikke bevis for at ulykken ikke fant sted. Hele området den menneskelige sansing er så sammensatt at det ville være malplassert å gå nærmere inn på dette problem her.

4. FELLES TERMINOLOGI, DEFINISJONER OG KLASSIFIKASJON

Det burde være innlysende at større framskritt er usannsynlige uten en internasjonal standardterminologi, definisjoner og klassifikasjoner. Terminologien er grunnleggende. Uten standardiseringer vet vi ikke engang om vi taler om det samme i de engelsktalende land - for ikke å snakke om når oversettelse kommer inn i bildet.

Det er simpelthen ikke godt nok å skrive om "nær-observasjoner" eller "fysisk bevismateriale" uten å vite om du forstår det samme med betegnelsen som f.eks. en kollega i USA. En ordbok med betegnelser er påkrevd. Dette skulle gi definisjoner som ikke er flertydige.

Spørsmålet om klassifisering krever ikke kun en løsning, men det er også behov for en snarlig overensstemmelse, som ikke ser ut til å være alminnelig verdsatt. Dette press skyldes den mikroelektroniske revulusjon, basert på silisiumteknologi, som allerede er over oss. Det er ingen tvil om at her ligger at forsknings-foreningene over hele kloden tar det for gitt at de behøver sitt eget beregningsutstyr. Dette vil bli like så alminnelig akseptert gjennom de kommende 10 år som den elektroniske lommeregner er blitt de siste par år. Det ville være en feiltagelse av uoverskuelige dimensjoner å ikke bruke felles systemer og felles programmeringsspråk. Vi har sjansen til et gjennombrudd basert på denne teknologi. Denne sjansen vil bli forspilt hvis vi ikke standardiserer nå. Vi må forberede data-sammenslutning og utveksling ved hjelp av mikrofilmkort og andre passende midler.

5. STATISTISK ANALYSE

Statistiske analyser i en beskjeden form kan nå utføres. Jeg har f. eks. tatt 500 britiske rapporter fra mine arkiver og utført analyser på en del variable: tid, farve, måned, ukedag, rapportørens beskeftigelse og rapportstimulienes opptreden. Disse antyder noen interessante mønster, hvor noen er forutsigelige og forholdsvis lett forklarlige., mens andre ikke opptrer som man ville forvente. En slik statistisk analyse, utført på en tilfeldig samling av tilstrekkelig størrelse, vil relativt hurtig vise mønstre i dataene som er verdige for videre forskning. En del medarbeidere har søkt etter sammenheng mellom rapporter og andre variabler, inkludert Mars og solflekk-syklusenes opposisjoner. Til dato er det kun det sistnevnte som har vist den minste likhet.

Det er interessant, at hypotesen, at det er en sammenheng mellom fallende solflekkrotasjon, voksende solaktivitet og oppvarmingen av det jordiske klima, av J. Eddy anses for å være et seriøst studium verd. Disse parametre burde studeres med hensyn til UFO-rapportens perioditet.

6. KONKLUSJON

Dataene er i vår besittelse. Det er ingen mangel på dem. Alt materiale antyder at av de mottatte rapporter er 93 % av tilfellene feilfortolkninger, og de andre 7 % er uidentifiserte. Svindelnummer er,

selv om vi vet at de forekommer, ualminnelige. De 7 % uidentifiserte er kanskje de viktigste data vi er så heldige å ha. At vi har gjort så få seriøse forsøk på å finne ut om det forholder seg slik er nesten utrolig. Ettertiden vil ikke tilgi oss hvis vi kaster bort ytterligere tid innen vi går i gang med å utføre arbeidet med den vitenskapelige metodens redskaper og filosofi.

Journal of Transient Aerial Phenomena. (BUFORA), Vol.1, No.1
jul.-aug. 1979
Oversettelse: Kim Møller Hansen og Inge Rasmussen

Kilde: UFO-NYT nr. 2 -80
Til norsk ved redaktøren.

ONDSKAPSFULL ARTIKKEL

IMØTEGÅELSE AV ARTIKKELEN "UFOLOGI "VITENSKAPENS" FIASKO"

Av John DeHerrera

Et hefte av New Scientist som utkom den 11. oktober 1979, inneholdt en artikkel om uidentifiserte flyvende objekter. Denne artikkelen hadde nettopp blitt tilkjent en belønning på 1000 pund i anledning en UFO-essaykonkurranse som "New Scientist/Cutty Sark" hadde arrangert. Forfatteren av artikkelen, James Oberg, er ingeniør ved "NASA's Mission Control Center" i Houston, Texas. Han skriver også mange artikler om romvitenskap.

Av tittelen på Obergs artikkel går det fram at ufologi på sett og vis er blitt en fiasko. At ordet "vitenskap" er satt i anførselstegn, antyder at ufologien er tvilsom som vitenskap betraktet. Som i det første avsnittet hvor han hevder at "fenomenet øyensynlig har utviklet seg fra eksentriske ideer og påstander til et emne for virkelig, vitenskapelig studium". Resten av artikkelen er et usammenhengende og følelsesladet angrep på UFO-rapporter og på de som etterforsker slike rapporter.

Innholdet i artikkelen viser klart at enten er forfatteren totalt uvitende om alt som angår flyvende tallerkener, eller han bare har til hensikt å utnytte den forvirrede situasjon som rår for tiden. Det faktum at denne artikkelen ble belønnet med 1000 pund gjenspeiler bare dommernes standard og objektivitet.

Den store forvirring som hersker hva angår UFO-saken er et resultat av utnytting, forårsaket av sensasjonssøkende nyhetsreportere og private forfattere. Det har til nå kommet ut en mengde bøker og blitt laget mange filmer som har vært med på å spre falsk informasjon om UFO-saken, med sine spekulasjoner om hva disse tingene er for noe.

Mens de fleste mennesker velger å innta en fordomsfri holdning overfor UFOer, slutter andre seg til ekstreme grupper som vanligvis blir betegnet som "troende". Den troende legger ut om at UFOer er utsendinger far det ytre rom, og at de er kommet hit for å redde oss fra selvødeleggelse. Andre ekstreme grupper tror at UFOer er bare nonsens, i likhet med astrologi og trolldom. Slike personer forsøker å hindre andre i å lese litteratur om UFOer, eller å diskutere emnet. Begge grupper studerer UFO-rapporter for å finne bevis til støtte for deres forut oppfattede forestillinger.

Kanskje det største bidraget til den offentlige forvirring er den

slette behandling av UFO-rapporter som De forente staters luftvåpen og CIA er ansvarlig for. I sterk kontrast til det "offisielle" luftvåpens behandling av UFO-rapporter, står "The Air Technical Intelligence Center" - kaptein Ruppelt som etablerte "Project Blue Book" - Dr. Hynek, som var regjeringens rådgiver ved utforskning av UFOer, samt andre som er overbevist om at UFO-fenomenet er et virkelig og alvorlig spørsmål. Dr. Hynek var en forherdet skeptiker da han begynte å ta del i etterforskningen, men han forandret mening etter å ha undersøkt bevismaterialet. I virkeligheten gjorde rapportene et sterkt inntrykk påde menn som etterforsket dem. Likevel fikk "de offisielle røverne fra luftvåpnet" ordre om å fjerne alle rapportene, uvisst av hvilken grunn.

Mens James Oberg iblant kunne finne svindel og bedrag i rekken av såkalte UFO-interesserte personer, kan også andre disipliner anklages for det samme. I "Science magazine" antyder artikler av ny dato at det forekommer en god del svindel i vitenskap og medisin:

18. november 1978: "Stor skandale: Kjent astronom beskyldt for bedrageri."
23. desember 1978: Ferdighet i å uttale seg skriftlig om forsøk med dyr, påvirker FDA-kontroll."
17. august 1979: (engelsk tekst) "Tacing Burt's Descent to Scientific Fraud."

James Oberg er medlem av en organisasjon som heter "The Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal". Denne organisasjonen ble grunnlagt av "the American Humanist Association" i 1976. Hovedhensikten med CSICP er "..... av a priori årsaker ikke i forveien slå vrak på noen eller alle (paranormale) påstander, men heller undersøke dem åpent, fullstendig, objektivt og omhyggelig".

Dette er et beundringsverdig standpunkt - hvis det hadde vært sant! Faktum er imidlertid at denne gruppen simpelthen er engasjert i vår tids "heksejakt". Utsagn fra CSICP-medlemmer til offentligheten avslører deres sanne hensikter og fordommer:

"Vi føler at det er en plikt for den vitenskapelige verden å vise at denslags (UFOer, biorytmer, astrologi, etc.) er fullstendig sinnssvakt." (Lee Nisbet).

En meget ondskapsfull artikkel med tittelen "UFOer, Horoskoper, "Storfot", psykologi og annet nonsens" ble offentliggjort i marsutgaven 1978 av "Smithsonian magazine" og i julinummeret 1978 av "Readers Digest". Forfatteren, Kendrick Frazier, er utgiver av en publikasjon fra CSICP. På omslaget til Readers Digest sto følgende tekst: "Autoriteter uttaler seg om UFOer og andre fenomener".

Nå har vi fått litt kjennskap til kvalifikasjonene eller mangel på dem hos utgiveren av CSICP. Jeg motsetter meg den oppfatning at redaktør Kendrick Frazier,("the debunker") Phil Klass, magikeren James Randi og piloten Kusche, kan betraktes som autoriteter eller vitenskapsmenn som kan sies å være talsmenn for den vitenskapelige verden. Vitenskapsmenn er i høy grad i stand til å tale for seg selv. De er individualister med forskjellige oppfatninger om paranormale fenomener. En gallup utført av "Industrial Research magazine" ga som resultat at 61 % av vitenskapsmenn og ingeniører er tilbøyelige til å akseptere at UFOer er en realitet.

Fra "The MUFON UFO JOURNAL", mars 1980.
Oversatt av A.L.

UFO-baser i italienske fjell

Interessante fakta antyder eksistensen av en slik i Italia. Mange vitner rapporterer at de har iakttatt flyvende objekter som ikke på noen som helst måte kan føres til kjente typer av fly eller luftfarkoster. Observasjonsområdet er geografisk begrenset til et mindre område mellom det 2914 meter høye fjellet Gran Sasso og Italias østkyst. Området inngår i den Sentral-Appenninske fjellkjeden og plassen ligger rett nordøst for Roma.

Farkostene ser ut til å holde til i de buskbevokste endene av fjellet Gran Sasso. Nylig ble det observert en eskorte av UFOer med kurs mot fjellet. Vitnene beretter at farkostene hadde sirkulær form og utsendte et intensivt blåaktig lys.

I begynnelsen av januar så innbyggerne i Campli, i nordre del av området, et urørlig objekt i mer enn en time. Det syntes på himmelen som en lysende sylinder med den ene enden smalere, nesten som formen av en flaske. Denne farkosten hang på himmelen rett ovenfor en radiolinkstasjons mast.

Campli ligger midt mellom Gran Sasso og havet (østkysten) og synes utgjøre en del av en korridor som trafikkeres av ukjente farkoster og uforklarlige fenomen.

I løpet av 1979 ble det i dette området gjort 12 ulike observasjoner av UFOer. Hittil i år har en rekke mystiske iakttagelser blitt gjort som har skapt sterk uro hos kystbefolkningen. Hendelsene begynte å inntreffe den 12. oktober 1978 da man fant to fiskere fra byen Martisikoro døde under svært eiendommelige omstendigheter. Havet var rolig da de gav seg ut på nattfiske. Deres fiskebåt kom aldri tilbake, og senere fant man de døde kroppene og den uskadde fiskebåten. Blant kystbefolkningen løper ryktet om at båten hadde blitt truffet av en kjempestor trommellignende luftvirvel. Dette var bare begynnelsen til hva som skulle komme, for nå begynte det å strømme inn rapporter om flere selsomme ting.

De følgende dagene ble hendelsesrike. Først observerte man en svær lysende kuppel. Noen dager senere ble det observert en rund, flat farkost. Formen var nesten lik en burk med flat over- og underside, som hadde ventilformede "vinduer". Bak disse kunne man observere menneskelignende vesener. Dels dreide det seg om mindre, fagre menn og dels om kvinner med et fordelaktig utseende, ifølge vitnene. Samtidig som farkosten passerte oppsto det pararellt utrolige dønninger i havet innenfor et område som hele Italia bruker betegne som "Den tokiga triangelen".

Fiskernes berettelser mangfoldiggjøres. En del bekrefter at deres båt ble truffet av et fremmed, rødt lys. Andre oppgir at en høy vannsøyle plutselig har steget opp av det rolige havet foran båtene deres, eller at båten gripes av en usynlig kraft og aksellrerer opp til en fantastisk hastighet. En merkeligere hendelse kom til å inntreffe. Noen fiskere beretter at framfor deres båt begynte vannvirvler og en fåre å pløye fram gjennom bølgene. Disse ukjente krefter under vannet ute på åpne havet skremte snart fiskerbefolkningen til å bli hjemme i havnene og slutte med fisket. Den italienske marinen sendte ut enheter for å patruljere området. Beroliget av dette søkte fiskerne igjen ut på havet til sine fangstplasser, men bare to uker senere viste det seg igjen UFOer på himmelen. Tallrike vitner har iakttatt fire tallerkenlignende farkoster som sendte ut et veldig intensivt lys og en summende lyd. Disse vitneforklaringene be-

kreftes fra flere av flyvåpenes luftovervåkningssentraler i området.

Den 28. desember viste det seg objekt på en imponerende måte innen hele Macizoområdet omkring Sasso-fjellet.
To tjenestemenn på et vannkraftverk så en lysende farkost med små vinger forflytte seg lydløst og majestetisk over himmelen. Noen minutter tidligere hadde kontrollbordets instrumenter gjort kraftige utslag og sentralen hadde gått ut av funksjon.

Til denne berettelse om hendelser i Italia kan det legges til at lignende ting har blitt rapportert selv fra Sverige. Iblant har radiolinkstasjoner vært innblandet ved UFO-observasjoner, som f.eks. den ved Trehörningssjö i Ångermanland, der to observasjoner av typen "Nærkontakt av tredje grad" har blitt innrapportert. Påvirkning på havsbølger har også tidligere blitt rapportert inn. bl.a. fra Togo i Vest-Afrika. Videre har mange berettelser kommet fra den såkalte "Bermudatrekanten" om liknende vannvirvler.

Översättning: Överstelöjtnant S. Millkvist, fra El Colombiana
Sammanställning: Carl-Anton Mattsson

Kilde: Tidsskriften UFO-Sverige_Aktuellt nr. 1 -80
Til norsk ved redaktøren.

Et nytt UFO-tidsskrift har sett dagens lys. Det heter "UFO-Sverige-Aktuellt", og er organ for Riksorganisationen UFO-Sverige. Bladet vil komme ut med 4 nummer pr. år.
Samtidig vil UFO-Information, også fra UFO-Sverige, ikke bli utgitt mer.
Det er strid innen organisasjonen som er årsak til ovenstående. Det er vanskelig å få klarhet i hva denne striden går ut på, da det er kommet fram ulike og til dels motstridende opplysninger i lederne til de to bladene. Det som er sikkert er at grunnleggeren av UFO-Sverige og ansvarlig utgiver av UFO-Information, Carl-Axel Jonzon, forlater organisasjonen.
Abonnenter på tidsskriftet UFO-Information er ikke lenger medlemmer i Riksorganisationen UFO-Sverige.

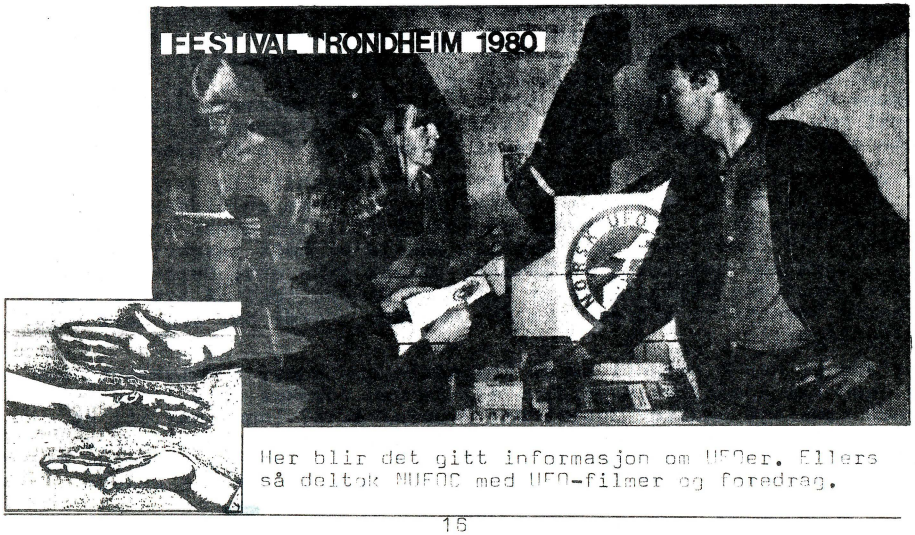

Her blir det gitt informasjon om UFOer. Ellers så deltok NUFOC med UFO-filmer og foredrag.

De gåtefulle UFO'er

Tilrettelagt av Hans Aass

Hentet fra Agderposten 13/8 -80

La oss illustrere vårt solsystem ved å plassere et stort eple midt ute på et jorde. Det er da solen. 8-10 meter derfra legger vi to sandkorn med en centimeters mellomrom, og forestiller oss at det er Jorden og månen. Den ytterste kjente planeten, Pluto, blir da et ørlite sandkorn 70-80 meter enda lenger borte,

Så forminsker vi denne modellen, og lar hele vårt solsystem få plass på en gammeldags to-øre. For å få plass til den nærmeste stjernen må vi ha et område så stort som Akershus fylke, og bare for å få med noen få stjerner til må vi ha et område så stort som hele Jorden.

Denne illustrasjonen - som er hentet fra UFO Forum nr. 2 1977 - viser med all ønskelig tydelighet hvilke kolossale avstander vi har i Universet. Det er bare naturlig at dagens vitenskapsmenn stiller seg skeptisk til UFO-problemet så langt det gjelder romskipshypotesen.

La meg nevne en ting til: Det eksisterer ikke et eneste fotografi av et UFO tatt ved en nærobservasjon (maks. 150 meter). I henhold til en Gallupundersøkelse den 29. november 1973 påstår 11 % av den voksne amerikanske befolkningen, dvs. 15 millioner mennesker, at de har sett UFOer. Det er nok adskillige av disse observasjoner som har en naturlig forklaring, men jeg nevner det for å ha en bakgrunn for en annen undersøkelse som professor i astrofysikk ved Standford universitetet, Peter A. Sturroch, har foretatt blant 1175 medlemmer av AIAA (American Institute of Aeronautical and Astronautical Engineers) i San Francisco. Dette er vitenskapsmenn som skulle være velegnet til å skille UFOer fra IFOer (henholdsvis uidentifiserte og identifiserte ogjekter).

Besvarelsene fra disse vitenskapsmenn viser at av det totale antall observasjoner - 20 stk. - var det to med en meget høy merkverdighetsgrad (landing eller nærobservasjon), altså 0,17 %. Dersom vi overfører denne prosentsatsen til hele det amerikanske folk (136 mill.) får vi et imponerende tall, 231 000, og regner vi befolkningen i de teknologisk utviklede land til å være ca. 1,3 milliarder, kommer vi opp i et antall av over 2 millioner observasjoner med en meget høy merkverdighetsgrad. Ikke ett eneste fotografi er tatt, et foto som kunne være et bevis på at UFOet er en fysisk gjenstand.

Databehandling og statistikk viset at gjennomsnittlig varighet av et UFO stående på bakken er ti minutter, Gjennom en tidsepoke på 25 år skulle vi ha et UFO stående på bakken et eller annet sted på Jorden i 19 timer hver dag. Normalt skulle vi hatt tusenvis av fotos - også med besetningsmedlemmer. Vi har ikke ett. Derimot inneholder arkivene temmelig mange fotos av UFOer, tatt på større avstander, men dette regnes ikke som beviser, fordi det kan være forfalskninger.

Det som er nevnt ovenfor om de kolossale avstander i Universet, kan få noen til å spørre: Hvorfor i all verden forsker dere i noe som synes komplett umulig? Svaret er: Hvorfor ikke? Ingen har til nå klart å løse UFO-problemet, men vi kan alle være med på å samle brikkene i dette puslespillet ved å studere rapportene. Noe som for meg synes å være meget viktig, er at det ikke er tatt et eneste

fotografi av et UFO på nært hold, mens det eksisterer fotografier av kulelyn som sjelden har en varighet av mer enn 15 sekunder. Vi har eksempler på at profesjonelle fotografer har stått med fotoutstyr i vesken sammen med andre og betraktet fenomenet uten at tanken har streifet dem om at de skulle ha brukt sitt kamera. Etterpå finner de dette helt "uforklarlig". Denne uforklarlige glemsomheten synes å være regelen ved nærobservasjoner. Dette gir oss noe å tenke på.

Vi har bare muntlige beretninger, men i 831 tilfeller er beretningen underbygget ved spor som er etterlatt i jordbunnen akkurat der hvor UFOet sto. Disse spor er fotografert.

En nærliggende forklaring på at man "glemmer" å ta bilder er at observatøren synes å være under en slags psykisk kontroll. Ofte blir de helt lammet, paralysert, får forbrenninger i ansiktet, smerter i øynene eller i maven, kvalme, etc., som tegn på at de har vært i nærheten av noe ukjent.

Hva er så dette ukjente? Det er mange teorier ute og går. Vi har romskipsteorien. Vi har teorien om "Den hule jord". Vi har teorien om baser i Bermuda-trekanten, om materialisering og dematerialisering, om "reiser i tid" og "en annen dimensjon", osv. Forskjellige grener av parapsykologi kommer også inn i dette bildet.

Selv er jeg tilhenger av romskipshypotesen, idet jeg mener at vi mennesker bare står i begynnelsen av vår utvikling. Det er ikke mer enn ti tusen år siden våre forfedre lærte seg å så frø i jorden for senere å høste grøden, mens det kan finnes intelligenser ute i Universet som har millioner av års utvikling bak seg. Tenk hvilken utvikling vi har hatt bare i de siste 50 år.

Feiemannskap

Hva ville f.eks. Isaac Newton (1642-1727) ha sagt dersom han hadde fått en lommekalkulator i sine hender og en skolegutt viste ham hvordan vi regner ut kvadratroten av et ni-sifret tall, og får resultatet øyeblikkelig. Denne alle tiders åndsgigant - som skapte revolusjon innen datidens vitenskap, bl.a. med sin gravitasjonslov - var nok for klok til å hevde at dette er umulig. En gang han sto ved stranden og skuet ut over havet sa han bl.a.: "Hele det vide hav av sannhet ligger uutforsket foran meg."

Dette med å overvinne avstander i Universet behøver ikke være en umulighet. Jeg leste engang at dersom vi laget en tunnel fra Arendal til Nordkapp, og en tunnel tvers gjennom Jordens sentrum, så ville kuler som vi slapp ned i disse to hull, komme ut av den andre enden nøyaktig på samme tid, nemlig etter 42 minutter, vel å merke dersom kulene kunne løpe fullstendig friksjonsfritt. Denne naturlov kommer visstnok til anvendelse i romfarten, når det gjelder oppskyting av satellitter.

La meg røpe de mange hull i min viten ved å fremkaste noen spørsmål. Det er spørsmål hvis svar jeg aldri har sett på trykk.

1. Er naturloven om de 42 minuttene generell, eller gjelder den bare for Jorden med dens masse, tetthet og volum?

2. Dersom vår galakse - Melkeveien - trakk seg sammen til et legeme, ville den samme lov komme til anvendelse, men tiden (42 min.) ville vel være en annen?

3. Melkeveien - slik den er idag - må vel fremdeles betraktes som et legeme i Kosmos, men nu så sterkt utvidet og fortynnet at lyset bruker 100 000 år på å gå tvers gjennom sentrum. Gjelder ikke nevnte naturlov for Kosmos?

Punkt 2 er helt teoretisk, idet vi ville fått et såkalt "sort hull" på et tidlig stadium i sammentrekningen.

Når vi sammenligner de ovennevnte 42 minutter med 100 000 lysår, så minnes jeg hva en geolog ehgang sa: "Glem dette med tid. Vi kan allikevel ikke fatte det." Når jeg nu fremlegger en slik problem-stilling som i punkt 2 og 3, så er det av en bestemt grunn, nemlig vitenskapens teori om "De sorte hull. Den går ut på at et legeme som blir suget inn i et såkalt "sort hull" etter hvert blir avlangt, for å gå over til en tynn strek, som til slutt vil legge seg på den innerste kjerne som en tynn usynlig hinne på grunn av den enorme gravitasjonskraften mot sentrum. Ja, den er så enorm, at ikke en-gang lyset slipper ut.

Det er meg ubegripelig at de samme vitenskapsmenn samtidig hevder at det ikke finnes større hastigheter enn lysets 300 000 km/s. Det må jo eventuellt finnes krefter som trekker i motsatt retning i et "sort hull" med en slik styrke at hastigheten innover blir større enn den hastighet lyset må ha for å slippe ut.

Når det gjelder punkt 3, så synes jeg naturen selv beviser at Melke-veien oppfører seg som et legeme i det uendelige Kosmos. Det må være enorme krefter mot et sentrum - som ligger 30 000 lysår fra vårt solsystem - når solen med sine planeter bruker 220 millioner år bare på en eneste omdreining i vår galakse.

Når Einsteins teorier allerede nå synes å avsvekkes, er det da så utrolig at eventuelle intelligenser ute i Universet allerede har lært å utnytte de enorme krefter som vi vet finnes der ute, slik som gravitasjon, magnetfelt, solvind og kanskje andre krefter som ennå er ukjente for oss?

Det er derfor jeg holder en knapp på romskipshypotesen som dem mest sannsynlige, men et UFO er fremdeles uidentifisert med stor U. Det er forbasket ergerlig, men uhyre spennende.

Vårens store overraskelse så dagens lys i begynnelsen av mai måned. Da forelå den første seriøse UFO-bok på norsk, skrevet av en nord-mann. Boken har fått tittelen "UFO -80", og forfatteren er Gunnar Bertelsen, 5310 Hauglandshella, som også er forlagets adresse.

Bertelsen har vært aktiv ufolog siden 1964 og er nå leder av Global-seksjonen i Norsk UFO Center. Vi har visst om at han har en imponer-ende samling internasjonal litteratur om UFO-fenomenet, og at han abonnerer på mange utenlandske tidsskrifter, men at han arbeidet med denne UFO-boken var fullstendig nytt for oss.

Forfatteren skriver at "Hensikten med å utgi denne publikasjonen er for å gi en fullstendig oversikt, og et lite innblikk i hva vi idag vet om UFO-problemet, hvor langt (eller kort) UFO-forskningen egen-tlig har nådd, og hvilke konklusjoner vi kan antyde. Vi må altså gjøre en vareopptelling innen UFO-forskningen 1980, og deretter finne ut hva som må forbedres, og hva det er vi må granske videre i, innen UFOLOGIEN."

⇨

Internt UFO Forum nr. 4 1980

Vi som arbeider aktivt med UFO-problemet vet at det på forskjellige steder, bl.a. i USA, Frankrike og England, finnes sentraler som databehandler UFO-rapporter for om mulig å finne fram til faste mønstre i UFOenes adferd, og vi har snappet opp forskjellige statistiske analyser. Denne boken - på 106 sider i A4-format - er spekket med de nyeste diagrammer og tabeller, som er fremkommet ved at spesielle typer av rapporter er plukket ut. Det er mest innen typen "Nærkontakt" av første, annen og tredje grad som er blitt behandlet her, og det er da også disse som er de mest interessante.

For å få silet ut flest mulig IFO**er** (altså identifiserte objekter), nevner boken spesielle karakteristiske særtrekk ved observasjoner av meteorer, planeter, ballonger, fly, søkelys, optiske fenomener og satellitter. Observasjoner som avviker sterkt fra disse særtrekk forblir da UFOer, og disse **kan** være interessante spesielt før eller etter en rapportert "Nærkontakt". Fenomenets bevegelse, dets farge, hastighet, varigheten og antall vitner, er nå analysert og vises i tabeller og diagrammer. Videre har boken en oversikt over 50 seriøse UFO-bøker, mest engelske og franske. Likeså en oppgave over UFO-tidsskrifter, og adressen til UFO-organisasjoner over hele verden, og til slutt 12 norske rapporter, de fleste aldri tidligere offentliggjort.

UFO -80 blir hittil et høyst savnet oppslagsverk for alle UFO-interesserte, men det er faktisk et ønske at også skeptikerne fikk anledning til å lese denne boken. I morgen kan hvem som helst av oss oppleve en "Nærkontakt", og det er helst personer som absolutt ikke interesserer seg for dette problemet, som plutselig står ansikt til ansikt med noe totalt uforståelig. Statisstikken i boken viser at rapportene kommer fra et gjennomsnitt av befolkningen, fra toppkvalifiserte vitenskapsmenn til analfabeter. Når så dette underlige skjer, burde vi alle vite hva vi har å gjøre. Boken gir en glimrende veiledning i feltforskning. Hvordan skal vi få tatt de beste fotos? Hva skal vi gjøre med avtrykk i bakken? Hvordan skal vi forholde oss dersom "Nærkontakten" resulterer i fysiske reaksjoner hos mennesker og dyr? Hva skal vi gjøre dersom bilmotoren klikker under observasjonen?

Undertegnede vil gjerne opplyse at ved en av landets ungdomsskoler er UFOLOGI gjenstand for undervisning, og skolen holder materiell. Elevene får vite hvilke forholdsregler de skal ta i påkommende tilfelle. Videre: Fra en avdeling av friundervisningen i Sør-Norge har vi fått forespørsel om vi er interessert i å lede et kurs om UFO-fenomenet. UFO-problemet er et reelt problem.

Det er spesilet viktig at en habil feltforsker begynner sitt arbeide så snart etter opplevelsen som mulig. All statistikk bygger på rapportene, og disse skal nedtegnes nøyaktig slik vitnene opplevet fenomenet, uten at det blir stilt ledende spørsmål fra intervjuerens side. Hendelser som virker helt utrolig har lett for å bli tilbakeholdt av samme grunn. Selve UFOets fasong er selvsagt også databehandlet, men vi har ennå til gode å bringe et UFO inn i et labaratorium for å bli vitenskapelig undersøkt - i alle fall offisielt. Av denne grunn holder de fleste vitenskapsmenn seg litt i bakgrunnen, men er det ikke nettopp menneskets trang til å finne en forklaring på det uforklarlige, som har utviklet menneskets hjerne gjennom tidene? Hva er dette merkverdige for noe? --- dette uidentifiserte, som setter avtrykk i bakken, som brekker grener, som svir gress, stopper bilmotorer og av og til gjør jorden radioaktiv?

Boken sier ikke noe om hva et UFO er, heller ikke noe om hvorvidt UFOene er intelligent styrte. Boken er en nøktern informasjon om de

resultater som foreligger fra computeren, fremstilt i form av diagrammer, tabeller og prosenter. Det er opp til hver enkelt å trekke sine slutninger og teorier.

For å ta et lite eksempel helt til slutt: 200 rapporter om landinger i 1954 - hvorav 156 fant sted i Frankrike - ble databehandlet. 98 av disse 200 (49 %) tilfeller hadde kun et vitne. Nå skal jeg være snill mot skeptikerne, som stadig kommer frem med at UFO-opplevelsene bare er hallusinasjoner, så vi kutter ut disse 98 tilfeller. Computeren forteller oss at de resterende 102 tilfeller tilsammen hadde 526 vitner. Spørsmålet er: Er det vanlig at alminnelige mennesker opplever de samme hallusinasjoner på samme tid, på samme sted og på samme måte?

De gåtefulle UFOer er fremdeles like gåtefulle, men jammen er det interessant å se at det litt etter litt kommer frem tydelige mønstre på UFOenes adferd, slik denne boken, "UFO -80", gjør det.

UFO-80

Boken er i A4-format, trykt i fin offset på kvalitetspapir og innbundet med stiv rygg. Antall sider er 110 med tekststørrelse som fra skrivemaskin. Den omhandler de siste forskningsresultater innen ufologien, og inneholder mange diagrammer, skisser og tabeller. Dessuten norske iakttakelser, UFO-bibliografi, UFO-tidsskrifter, organisasjoner og e en hel del spesialstoff som tidligere ikke har vært publisert på norsk eller i Norge.

Boken kan skaffes hos UFO-FORLAGET, Davanger, 5310 Hauglandshella for kr. 45,- (inkl. porto og omkostninger) ved forhåndsinnbetaling på postgiro 5 89 38 47.

Den kan også bestilles pr. postoppkrav, men koster da kr. 52,60.

Finnes også hos de største bokhandlere og hos Narvesen Book Shops for veil. uts. pris kr. 59,-.

NÅ KOMMER "SUPER" UFO-BOKEN!

The Encyclopedia of UFOs er en bok som har vært under forberedelse av forfatteren Ron Story i over tre år, og er planlagt å bli gitt ut av Doubleday (New York) og New English Library (London). Sistnevnte sier at utgivelsesdatoen blir den 27/11 -80 (etter at den først var planlagt å utkomme i juni).

Boken inneholder mer enn 300 oppslagsord eller stikkord, inklusive omkring 200 illustrasjoner, som er arrangert i alfabetisk rekkefølge for letthets skyld. Bokens vedlegg inluderer:

1. en omfattende bibliografi av over 600 bøker og publikasjoner,
2. en kronologisk oversikt over de viktigste begivenheter i UFO-historien, og
3. en komplett adressebok over UFO-tidsskrifter publisert over hele verden.

Kilde: APRO Bulletin, juli 1979 s. 5, og egen informasjon ved UFO-forlaget.

Prisen på ovennevnte bok vil bli £ 10,95 (london).

Nestleder for Feltseksjon F, Lisbeth Schanke, har fått ny adresse: Øvre Sunde, 7620 Skogn. Tidligere adresse var: Skogheimv. 10, 7600 Levanger.

tilbyr deg en utsøkt samling UFO-materialer.

Du kan velge blant to samlinger:

SAMLING I:

Diverse klassiske UFO-bilder med utførlig tekst.
Bildene er virkelig noe å vise fram, og består av
5 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i farge størrelse 9 X 13 cm
1 i farge størrelse 13 X 18 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Dessuten hefte om aktuelle norske UFO-saker fra 70-årene (med bilder).
NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 90,- (+ evt. oppkravsgebyr).

SAMLING II:

Diverse klassiske UFO-bilder m/ utførlig tekst.
Bildene har høy kvalitet, og omfatter
4 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i sort/hvitt, størrelse 21 X 26 cm
2 i farger størrelse 9 X 13 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Heftet om avtrykkene ved Namsen-fjoden (med bilder).

NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 70,- (+ evt. oppkravsgebyr).

BEGGE SAMLINGENE som selvfølgelig inneholder forskjellig materiale, kan fås til kr. 150,- m/ porto (+ evt. oppkravsgebyr)

UFO FARGEPOSTER

En riktig godbit!
Paul Villas mest kjente UFO-bilde i fargetrykk, størrelse 30 X 40 cm.

Pris m/ porto kr. 20,- (+ evt. oppkravsgebyr).

Ved kjøp av flere (gaver til slekt og venner!) koster de øvrige kr. 15,- pr. stk.

Bestillingsadresse: UFO Rama, boks 14, 3133 Duken.
Postgirokonto: 3 24 37 30